

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/76/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7619010496
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Molnárová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:7619010496.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Molnárovej a sudcov JUDr. Denisy Mészárosovej a JUDr. Danice Veselovskej, v trestnej veci obžalovaného ml. R. O., pre zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/, písm. d/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a/ Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. h/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Malacky č. k. 3T/137/2019-515 z 18. augusta 2021, na verejnom zasadnutí konanom dňa 18. januára 2022, pomerom hlasov 3:0, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovanému

ml. R. O., nar. XX.XX.XXXX v O. nad X., bytom Q. č. XXX, prechodne bytom T. č. XXX

u k l a d á

podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 118 ods. 1, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e/ Trestného zákona, § 36 písm. l/, písm. n/, § 38 ods. 3 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 119 ods. 1 Trestného zákona sa výkon uloženého trestu podmienene odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Malacky č.k. 3T/137/2019-515 z 18.08.2021 bol obžalovaný ml. R. O. uznaný vinným zo zločinu lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/, písm. d/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. h/ Trestného zákona, na skutkovom základe, že

dňa 29. decembra 2018 asi o 21:30 h v objekte Reedukačného centra Mlynky-Biele Vody, okres Spišská Nová Ves, po predchádzajúcej spoločnej dohode s ďalšími osobami na úteku z Reedukačného centra tým spôsobom, že napadnú pomocného vychovávateľa, ktorý mal nočnú službu a odcudzila mu kľúče od služobného motorového vozidla, ktorým vykonajú útek zo zariadenia, napadli pomocného vychovávateľa Reedukačného centra Mlynky-Biele Vody, B. K. tak, že keď ich po večierke prišiel skontrolovať do miestnosti umývárne, v ktorej sa nachádzali obvinení a ďalší klienti zariadenia, obv. ml. E. Q. poškodenému striekol do očí telový dezodorant, čím vychovávateľa dočasne oslepil a následne ho podkopol, v dôsledku čoho poškodený spadol na zem, pričom ostatní obvinení sa slovne povzbudzovali k ďalším útokom na poškodeného, k čomu však nedošlo, pretože poškodenému sa podarilo postaviť

a spacifickovať ml. E. Q., preto v ďalších útokoch nepokračovali a uvedeným konaním spôsobili poškodenému B. K. podráždenie očí, sliznice a žalúdka, ktoré si nevyžadovali lekárske ošetrenie.

Za to mu bol postupom podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona, s poukazom na § 117 Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l/, písm. n/ Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky, ktorého výkon bol postupom podľa § 119 ods. 1 Trestného zákona podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podľa § 309 ods. 1 Trestného poriadku podal obžalovaný prostredníctvom obhajcu odvolanie, ktoré písomne zdôvodnil v jeho mene obhajca, toto bolo súdu doručené dňa 19.10.2021 (čl. 526) a v tomto prioritne poukázal na fakt, že uložený trest je neprimerane prísny, k čomu dôvodil: „Máme zato, že súd pri určovaní trestu a skúšobnej doby u obžalovaného nedostatočne prihliadol na účel trestu pri mladistvých. Základným účelom trestu mladistvých je práve prevýchova páchatel'a skutku. V danom prípade poukazujúc na dobu, ktorá ubehla od spáchania skutku, a správanie obžalovaného ml. R. O. mám zato, že súd na dané skutočnosti neprihliadal, resp. prihliadal nedostatočne. Obžalovaný od spáchania predmetného skutku nepáchal žiadnu inú trestnú činnosť a nemal záznam v registri priestupkov. Obžalovaný vedie riadny život, ktorý aj vzhľadom na to, z akých pomerov pochádza a kde vyrastal určite nebol jednoduchý. Napriek jednej chybe v živote spôsobenej mladíckou nerozvážnosťou naňho súd prihliada ako na všetkých ostatných obžalovaných z podobného trestného činu. Súd nemôže svoje odôvodnenie priet'ahov konania opierať o protipandemické opatrenia, teda, že nemohol v danej trestnej veci pojednávať, resp. že priet'ahy boli spôsobené pandemiou a nie úmyselným nekonaním súdu. Aj Krajský súd v Bratislave vo svojom Uznesení sp. zn. 2To/38/2021 zo dňa 21.05.2021 konštatuje, že Okresný súd Malacky úmyselne nekonal a vyčkával na dovŕšenie plnoletosti mladistvého, aby následne vec postúpil späť na Okresný súd Spišská Nová Ves. Rovnako poukazujeme na skutočnosť, že ostatní spoluobvinení ml. E. Q. a ml. L. H., boli právoplatne odsúdení dňa 20.05.2020 (t.j. pred 17 mesiacmi), kedy im Krajský súd v Banskej Bystrici zamietol odvolanie. A taktiež ako u ml. R. O. aj v ich prípade došlo k postúpeniu veci z Okresného súdu Spišská Nová Ves na Okresný súd Revúca. V prípade ak by súd prvého stupňa úmyselne nekonal, u obvineného by sa dnes (resp. o mesiac) dalo konštatovať, že sa v skúšobnej dobe osvedčil, keďže od spáchania skutku, t.j. po dobu takmer 3 rokov, vedie riadny a usporiadaný život. V neposlednom rade chceme poukázať na priebeh samotného skutku, za ktorý bol stíhaný a síce, že obvinený upustil od protiprávneho konania, nepripojil sa k spoluobvinenému čo sa týka napadnutia vychovávateľa. Máme zato, že v prípade obvineného je na mieste uložiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby, v zmysle § 118 Trestného zákona, a rovnako je dostačujúca aj skúšobná doba kratšieho trvania a preto navrhujeme, aby odvolací súd zrušil rozsudok prvostupňového súdu sp. zn. 2To/38/2021 zo dňa 21.05.2021 v časti jeho výroku o treste a uložil obžalovanému trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby a určil obvinenému skúšobnú dobu kratšieho trvania na zákonom stanovenej spodnej hranici.“

Preskúmaná trestná vec bola tunajšiemu súdu predložená predkladacou správou dňa 03.11.2021.

Podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/, písm. d/ Trestného zákona

(1) Kto proti inému použije násilie alebo hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až osem rokov.

(2) Odňatím slobody na sedem rokov až dvanásť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

c) závažnejším spôsobom konania,

d) na chránenej osobe, alebo

Podľa § 36 písm. l/ a písm. n/ Trestného zákona platí:

Poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel'

l/ priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval,

n/ napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, alebo ...

Podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona Ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu

Podľa § 117 Trestného zákona

(1) Trestné sadzby odňatia slobody ustanovené v tomto zákone sa u mladistvých znižujú na polovicu; horná hranica zníženej trestnej sadzby nesmie prevyšovať sedem rokov a dolná hranica zníženej trestnej sadzby dva roky.

(2) Nepodmienečný trest odňatia slobody môže súd mladistvému uložiť len za podmienky, že by vzhľadom na okolnosti prípadu, osobu mladistvého alebo vzhľadom na predtým uložené opatrenia uloženie iného trestu zjavne nevedlo k dosiahnutiu účelu trestu podľa tohto zákona.

(3) V prípade, ak mladistvý spáchal obzvlášť závažný zločin a miera závažnosti takého obzvlášť závažného zločinu pre spoločnosť je vzhľadom na zavrhnutiahodný spôsob vykonania činu alebo vzhľadom na zavrhnutiahodnú pohnútku alebo vzhľadom na ťažký a ťažko napravitelný následok mimoriadne vysoká, môže súd uložiť trest odňatia slobody nad sedem rokov až do pätnásť rokov, ak má za to, že trest uvedený v odseku 1 na dosiahnutie účelu nepostačuje.

(4) Trest odňatia slobody sa u osôb, ktoré neprekročili osemnásť rok svojho veku, vykonáva v ústavoch na výkon trestu pre mladistvých.

(5) Súd môže rozhodnúť, že v ústave na výkon trestu pre mladistvých sa vykoná trest aj u mladistvého, ktorý už prekročil osemnásť rok svojho veku; pritom prihliadne najmä na dĺžku trestu a na stupeň a povahu narušenia mladistvého.

Podľa § 118 Trestného zákona

(1) Ak súd zistí splnenie podmienok § 39 ods. 1 alebo 2 na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby, nie je u mladistvého viazaný obmedzeniami podľa § 39 ods. 3.

(2) Ustanovenie odseku 1 sa nepoužije, ak ide o trestný čin, za ktorý je možné podľa tohto zákona uložiť trest odňatia slobody na doživotie.

Podľa § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e/ Trestného zákona

(1) Ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

(3) Pri ukladaní trestu pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu však súd nesmie uložiť

e) trest odňatia slobody kratší ako šesť mesiacov, ak je v osobitnej časti tohto zákona dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody menej ako päť rokov, a

(4) V konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu môže súd uložiť trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby a v prípade trestných činov uvedených v odseku 3 písm. a) trest odňatia slobody nie kratší ako dvadsať rokov.

Podľa § 119 ods. 1 Trestného zákona

(1) Ak súd mladistvému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odloží na skúšobnú dobu alebo mu trest odňatia slobody podmiennečne odloží na skúšobnú dobu s probačným dohľadom, zároveň určí skúšobnú dobu na jeden rok až tri roky. Mladistvý je povinný podrobiť sa kontrole technickými prostriedkami, ak je takáto kontrola nariadená. Nariadiť kontrolu technickými prostriedkami možno, ak sú splnené podmienky podľa osobitného predpisu.

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Trestného poriadku

1) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo

(2) Ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku

(3) Odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Pred vykonaním verejného zasadnutia bol odvolaciemu súdu doručený e-mail, v ktorom matka jeho priateľky uviedla, že obžalovaný sa snaží žiť riadny život, pracuje, pomáha im v domácnosti aj finančne, v súčasnosti si robí vodičský preukaz skupiny B, aby sa mohol zamestnať ako šofér, ktorý prísip súd oboznámil prečítaním.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obhajca obžalovaného pridriavajúc sa písomne zdôvodneného odvolania uviedol: „Ja sa pridriavam dôvodov odvolania, zdôrazňujem, že vzhľadom k tomu z akého prostredia môj klient vyšiel, a v podstate aj správa matky jeho priateľky preukazuje, že má záujem zapojiť sa do riadneho života a ak by sa nejednalo o zločin, trúfol by som si navrhnuť aj

upustenie od potrestania, pretože si myslím, že v jeho prípade už samotné prejednanie veci postačuje a ten účel trestu splnilo. Keďže je žalovaný pre zločin, odkazujem na návrh, ktorý sme uviedli v dôvodoch odvolania. Mám za to, že je možné uložený trest zmierniť.“

Zástupkyňa krajskej prokuratúry predniesla: „Vo veci prokuratúra odvolanie nepodala a vzhľadom na prednesy na dnešnom verejnom zasadnutí, zdôrazňujúc zistený prieťah v konaní, čo sa týka okolností prípadu ako aj osoby obžalovaného ponechávam rozhodnutie na úvahu súdu.“

Odvolačný súd na základe podaného odvolania prioritne posudzoval, či nie sú splnené podmienky pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku alebo pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, pričom skutočnosti pre takéto rozhodnutie nezistil.

Zo spisového materiálu vyplýva, že rozsudok prvostupňového súdu bol napadnutý odvolaním len zo strany obžalovaného a to výlučne voči výroku o treste v prospech obžalovaného, čím odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku len vo vzťahu k tomuto výroku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Odvolací súd pritom zistil, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Odvolačný súd z predloženého spisového materiálu zistil nasledovné:

Okresná prokuratúra Spišská Nová Ves podala pod č. k. 2Pv 23/19/8810-16, dňa 12.06.2019 obžalobu na obžalovaného m. R. O. a spoluobžalovaných E. Q., R. P. a L. H. pre zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/, písm. d/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a/ Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. h/ trestného zákona, na skutkovom základe uvedenom v obžalobe a vec bola vedená pod sp. zn. 1T/32/2019.

Uznesením Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 1T/32/2019-444 zo dňa 17.09.2019 bol podľa § 21 ods. 1 Trestného poriadku obžalovaný ml. R. O. vylúčený na samostatné konanie a vec bola zapísaná pod sp. zn. 3T/100/2019.

Uznesením Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 3T/100/2019-451 bola vec obžalovaného ml. R. O. postúpená Okresnému súdu Malacky, ktorému bola vec doručená dňa 04.12.2019 a vec bola zapísaná pod sp. zn. 3T/137/2019.

Okresný súd Malacky rozhodnutím zo dňa 17.03.2021 (!) č.k. 3T/137/2019-476 postúpil uvedenú trestnú vec (podľa § 244 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku) Okresnému súdu Spišská Nová Ves ako súdu miestne príslušnému na konanie a rozhodnutie vo veci(!).

Uvedené rozhodnutie bolo napadnuté sťažnosťou zo strany obžalovaného a jeho obhajcu a vo veci konal a rozhodol nadriadený súd, ktorý uznesením sp. zn. 2To/38/2021 dňa 21.05.2021 zrušil uznesenie Okresného súdu Malacky a tomuto súdu uložil, aby vo veci konal a rozhodol.

Následne prvostupňový súd nariadil hlavné pojednávanie, ktorého termín určil na 18.08.2021, na ktorom rozhodol napadnutým uznesením.

Vo vzťahu k žalovanému skutku obžalovaný ml. R. O. na hlavnom pojednávaní, po poučení o možnosti urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Trestného poriadku a po poučení podľa § 257 ods. 5 až ods. 8 Trestného poriadku s tým, že ak urobí vyhlásenie o vine resp. nepoprie spáchanie skutku, bude súd pre potreby ďalšieho konania a rozhodovania považovať za priznanie spáchania skutku, pričom vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné ani odvolaním ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku, obžalovaný urobil vyhlásenie o vine (§ 257 Trestného poriadku), kedy predniesol: „som vinný zo spáchania skutkov v obžalobe“ a na všetky otázky položené mu v súlade s ustanovením § 333 ods. 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/, písm. h/ Trestného poriadku odpovedal „áno“, prvostupňový súd vyhlásenie prijal a zároveň rozhodol, že vo vzťahu k priznaným skutkovým okolnostiam dokazovanie nebude vykonané a rozhodol o vykonaní dôkazov súvisiacich s výrokom o treste, náhrade škody a ochrannom opatrení.

Správne potom postupoval súd prvého stupňa, keď uznal obžalovaného ml. R. O. vinným a krajský súd dodáva, že vyhlásenie obžalovaného a následne prijatie tohto vyhlásenia súdom, tvorí prekážku, ktorá neumožňuje odvolaciemu súdu z podnetu podaného odvolania meniť priznaný skutkový stav ani právnu kvalifikáciu, nakoľko proti takémuto uzneseniu nie je prípustná sťažnosť, uznesenie je právoplatné, vykonateľné a preto ho nemôže meniť ani odvolací súd v konaní o riadnom opravnom prostriedku.

Vzhľadom na správne zistený skutkový stav a plnú trestnoprávnu zodpovednosť obžalovaného mladistvého, nepochybil okresný súd, keď konanie obžalovaného právne posúdil ako zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/, písm. d/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a/ Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. h/ Trestného zákona a takto uznal obžalovaného ml. R. O. vinným.

S poukazom na vyššie uvádzané potom zákonne a vecne správne okresný súd rozhodol o vykonaní dôkazov súvisiacich s výrokom o treste a oboznámil obsah predloženého spisového materiálu a posudky na obžalovaného.

Prioritne krajský súd konštatuje, že úvahy mladistvého obžalovaného predstreté cestou obhajcu týkajúce sa faktu, že uložený trest je neprimerane prísny najmä z dôvodu preukázateľného prieťahu spôsobeného prvostupňovým súdom - Okresným súdom Malacky, je možné podľa názoru vo veci konajúceho senátu, považovať za správne a akceptovateľné.

Okresný súd Malacky výrok o treste odôvodnil nasledovne: „Z hľadiska osobných pomerov a možnosti nápravy mladistvého obžalovaného súd zistil, že obžalovanému vzhľadom k dosiahnutiu plnoletosti bola ukončená ústavná starostlivosť v reedukačnom zariadení. Toho času má hlásený prechodný pobyt v Obci T. č. XXX, kde býva so svojou priateľkou. Z predloženej pracovnej zmluvy zo dňa 23.06.2021 súd zistil, že mladistvý obžalovaný od 28.06.2021 pracuje v spoločnosti Slovenské liečebné kúpele Piešťany, a.s., S.: XXXXXXXX, so sídlom Piešťany, Winterova č. 29, pričom pracovný pomer má uzatvorený na dobu určitú do 15.12.2021. Obžalovaný nemá žiaden záznam v registri priestupkov, ani iný záznam v registri trestov. Obžalovaný bol doposiaľ trestne stíhaný a odsúdený len za jeden trestný čin, ktorého sa dopustil pred spáchaním stíhaného skutku a to dňa 15.12.2017, kedy spáchal prečin poškodzovania a ohrozovania prevádzky všeobecne prospešného zariadenia podľa § 286 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, ktorým Okresný súd Žiar nad Hronom rozsudkom číslo konania 4T/49/2018-166 zo dňa 22.01.2019 podmienene upustil od jeho potrestania s určením skúšobnej doby v trvaní 6 mesiacov; rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 22.01.2019.“

K obhajcom navrhovanému zníženiu trestu postupom podľa § 118 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 39 Trestného zákona súd argumentoval nasledovne: „V rámci trestnej sadzby odňatia slobody uvedenej v 188 ods. 2 písm. c) a d) Trestného zákona s poukazom na § 117 ods. 1 Trestného zákona, ktorá je 2 roky až 4 roky a 8 mesiacov (znížená horná hranica zníženej trestnej sadzby o 1/3 podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona v súvzťažnosti s § 117 ods. 1 Trestného zákona), súd s prihliadnutím na závažnosť konania obžalovaného, na následky trestného činu, pohnútky a spôsob spáchania trestného činu, uložil obžalovanému podmienene trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, čo je na samej spodnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Výška uloženého trestu je podľa názoru súdu primeraná osobe obžalovaného a jeho pomerom, pričom trest odňatia slobody v tejto výmere nezasiahne neprimerane do života obžalovaného.“

Ohľadne obžalovaného ml. R. O. súd prvého stupňa zistil dve poľahčujúce okolnosti a to podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona, tj. priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval a podľa § 36 písm. n/ trestného zákona, tj. napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom a nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť.

K výroku o treste a tiež k odvolacím námietkam obhajcu a mladistvého obžalovaného odvolací súd uvádza:

Ku konaniu na prvostupňovom súde je nútený uviesť nasledovné podstatné skutočnosti, ktoré taktiež zohrali významnú úlohu a mali zásadný vplyv pri úvahe o druhu a výmere trestu z pohľadu posúdenia toho, čoho sa obžalovaný odvolaním vo vzťahu k výroku o treste, domáha.

Vo všeobecnosti je potrebné skonštatovať, že pri ukladaní trestu musí súd vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu. Túto závažnosť určuje sám zákonodarca a to stanovením rozpätia trestnej sadzby a tým, že jednotlivé trestné činy podľa stanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia zaraďuje medzi prečiny, zločiny, prípadne obzvlášť závažné zločiny. Tomuto zaradeniu potom zodpovedá aj prvostupňovým súdom uložený trest.

Ako už bolo v tomto rozsudku vyššie uvedené vo veci nastala táto situácia:

Okresná prokuratúra Spišská Nová Ves podala pod č. k. 2Pv 23/19/8810-16, dňa 12.06.2019, obžalobu na obžalovaného m. R. O. a spoluobžalovaných E. Q., R. P. a L. H. pre zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/, písm. d/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a/ Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. h/ trestného zákona, na skutkovom základe uvedenom v obžalobe a vec bola vedená pod sp. zn. 1T/32/2019.

Uznesením Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 1T/32/2019-444 zo dňa 17.09.2019 bol podľa § 21 ods. 1 Trestného poriadku obžalovaný ml. R. O. vylúčený na samostatné konanie a vec bola zapísaná pod sp. zn. 3T/100/2019.

Uznesením Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 3T/100/2019-451 bola vec obžalovaného ml. R. O. postúpená Okresnému súdu Malacky, ktorému bola vec doručená dňa 04.12.2019 a vec bola zapísaná pod sp. zn. 3T/137/2019.

Okresný súd Malacky rozhodnutím zo dňa 17.03.2021 (!) č.k. 3T/137/2019-476 postúpil uvedenú trestnú vec (podľa § 244 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku) Okresnému súdu Spišská Nová Ves ako súdu miestne príslušnému na konanie a rozhodnutie vo veci(!).

Uvedené rozhodnutie bolo napadnuté sťažnosťou zo strany obžalovaného a jeho obhajcu a vo veci konal a rozhodol nadriadený súd, ktorý uznesením sp. zn. 2To/38/2021 dňa 21.05.2021 zrušil uznesenie Okresného súdu Malacky a tomuto súdu uložil, aby vo veci konal a rozhodol.

Následne prvostupňový súd nariadil hlavné pojednávanie, ktorého termín určil na 18.08.2021, na ktorom rozhodol napadnutým rozsudkom.

Vzhľadom k rozvedenému, je krajský súd nútený súhlasiť s obhajcom, že v prejednávanej trestnej veci došlo k výraznému prieťahu a to zo strany súdu prvého stupňa(v dĺžke jeden rok a tri mesiace, počas ktorého obdobia Okresný súd Malacky vo veci vôbec nekonal), na ktorom mladistvý obžalovaný neniesol žiadnu vinu.

Konajúci odvolací súd rozvedené nemohol ignorovať majúci na zreteli článok 6 ods. 1 veta prvá Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, podľa ktorého pri rozhodovaní o trestnom obvinení je každá dotknutá strana oprávnená na spravodlivé a verejné prerokovanie svojej veci uskutočnené v primeranej lehote nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ako aj čl. 48 ods. 2 prvá veta Ústavy SR, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Podľa § 2 ods. 7 Trestného poriadku: Každý má právo, aby jeho trestná vec bola spravodlivo a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom v jeho prítomnosti tak, aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom, ak tento zákon neustanovuje inak.

Krajský súd zastáva názor, že porušenie práva na prejednanie veci v primeranej lehote je bezpochyby významným zásahom do princípov zaručujúcich právo na spravodlivý proces a neodôvodnené prieťahy a neprimeraná dĺžka trestného konania sú závažným a nežiaducim javom, ktorý nielen odporuje zmyslu práva obvineného, ale i poškodeného na spravodlivý proces, ale je i v rozpore so základnými zásadami trestného práva a odporuje účelu trestného konania. Čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je potrebné v prvom rade považovať za pokyn, či apel signatárskym štátom, aby organizovali svoje súdnictvo tak, aby princípy súdnictva v Dohovore zakotvené, boli rešpektované. štát prostredníctvom orgánov k tomu určených rozhoduje o obvinených z trestných činov a zaisťuje prípadne potrestanie páchatel'ov. Rozhodovanie o vine a treste v rámci trestného konania je nielen právom, ale predovšetkým povinnosťou týchto orgánov. Je celkom v rozpore so zmyslom čl. 6 Dohovoru, aby orgán činný v trestnom konaní, ktorý prieťahy v konaní spôsobil, sa tejto svojej povinnosti zbavil bez toho, aby

vyvinul iniciatívu k naplneniu účelu trestného konania, ktorým je práve rozhodnutie o otázke viny a trestu. Účelom trestného konania je predovšetkým to, aby trestné činy boli náležite zistené a ich páchatelia podľa zákona spravodlivo potrestaní, pritom má pôsobiť na upevňovanie zákonnosti, na predchádzanie a zamedzovanie trestnej činnosti, na výchovu občanov v duchu dôsledného zachovávanía zákonov a pravidiel občianskeho spoluzitia i čestného plnenia povinností k štátu a spoločnosti. Trestné konanie je potom ovládané základnými zásadami zaručujúcimi naplnenie vyššie uvedeného účelu trestného konania, ktoré sa uplatňujú nielen z pohľadu samotného obvineného, ale i z pohľadu práva povinností ostatných subjektov a strán trestného konania. Primeranosť dĺžky konania je judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva posudzovaná s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu s prihliadnutím ku kritériám zakotveným v judikatúre Súdu, akými sú zložitosť prípadu, chovanie sťažovateľa a chovanie štátnych orgánov, poprípade čo je pre sťažovateľa v stávke, ktorú skutočnosť odvolací súd vzal do úvahy a prihliadol na ňu pri rozhodovaní o uložení druhu a výmery trestu.

Po dôslednom zvážení a posúdení jednak okolností prípadu, ako aj súčasných pomerov mladistvého obžalovaného, skutočnosti, že skutok sa stal pred tromi rokmi, jedná sa o vec nenáročnú a bezpochyby bolo možné ju rozhodnúť v primeranej lehote, čo dobu troch rokov za primeranú nemožno považovať vzhľadom na obtiažnosť veci, ale najmä na fakt, že v osobe obžalovaného sa jedná o mladistvého.

Odvolací súd konštatuje neodôvodnený prietah zo strany Okresného súdu Malacky v dĺžke jeden rok a tri mesiace berúc do úvahy priebeh konania a úkony, ktoré súd urobil vo veci a ktoré vôbec nesmerovali k tomu, aby bola vec v primeranej lehote prejednaná a rozhodnutá a aby bol obžalovaný aj v primeranej lehote postihnutý trestom.

V kontexte s uvedeným je možné prihliadnúť aj na úvahy krajského súdu, ktorý vo svojom rozhodnutí sp. zn. 2To/38/2021 konštatoval, že prvostupňový súd úmyselne nekonal a vyčkával na dovŕšenie plnoletosti obžalovaného s tým aby vec postúpil späť Okresnému súdu Spišská nová Ves.

Neobstojí konštatovanie okresného súdu, že vo veci nebolo konané jeden rok a tri mesiace z dôvodu pandémie spôsobenej ochorením Covid-19, pretože súdu vec napadla dňa 04.12.2019 a prvý prípad bol na Slovensku v súvislosti s daným ochorením zaznamenaný až v marci 2020, pričom ostatné všeobecné súdy (všetkých stupňov) v iných veciach konali tak aby bol naplnený predmet trestného konania (§ 1 Trestného poriadku).

Na podklade vyššie rozvedeného dospel odvolací súd k záveru, že predovšetkým s poukazom na priebeh konania pred Okresným súdom Malacky, zdôrazňujúc osobu obžalovaného, ktorý je mladistvým, je namieste aplikovať ustanovenie § 118 ods. 1 a v nadväznosti naň aj ustanovenie § 39 ods. 1 ods. 3 písm. e/ Trestného zákona tak ako sa správne obhajoba domáha a teda zmierniť uložený trest odňatia slobody.

V nadväznosti na uvedené potom akceptujúc zistené poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l/, písm. n/ Trestného zákona uložil trest vo výmere 16 mesiacov (oproti pôvodne uloženému trestu vo výmere dva roky), ktorého výkon podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov a takto uložený trest je vzhľadom na okolnosti prípadu a osobu mladistvého obžalovaného, jeho pomery a možnosť nápravy, trestom dostatočným a spravodlivým naplňujúcim účel trestu z pohľadu individuálnej a generálnej prevencie.

Zhrnutím odvolací súd uvádza, že na základe odvolania obžalovaného bol napadnutý rozsudok zrušený vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a obžalovanému ml. R.S. bol odvolacím súdom uložený trest odňatia slobody s použitím ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu, keďže nové rozhodnutie bolo možné urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.